

хора; д) той безпрестанно са стреми къмъ съвършенството и въ сичко търси за него храна; е) вкусътъ са открива понапредъ отъ разума ёще въ детинството, и ж) той има силно вліяніе въ способа на живѣянето, въ мислитѣ и по-стѣпкитѣ ни.

2) *Генійтъ* ни дава таквози високо понятіе за творческата сила на ума, за по-горнитѣ способности на душата, щото мѣчно е да са опредѣли. Отколѣшнитѣ, подъ името *геній* (*ingenium*), въобразявали си *духъ хранителъ* на мѣстото и на природнитѣ дарбы на чловѣка. А въ наше време, сега подъ тѣзи дума са разумѣва едно честито съединеніе на сичкитѣ способности и сили на душата въ възможно съвършенство..... Ный ще речемъ, че генійтъ ё забѣлѣженъ по необыкновенно въображеніе, по проникателенъ умъ, по здравия разсѣдъкъ и по непреодолимо стремленіе къмъ дѣятелността. Сичкитѣ неговы силы са съсрѣдоточавать въ *изнампрванъето*, съ което той са отличава отъ обыкновеннитѣ умове. Нѣкои писатели сѣ рекли, че вкусътъ безъ геній бива, но генійтъ безъ вкусъ не може или пакъ ще бѣде чудовище.

3) *Талантъ* — *дарованіе* — *дарба* наричатъ силното и честито въображеніе, което ё съединено съ здравъ умъ и вкусъ; може бы талантътъ да ё часть отъ генія, сир. полу-геній, или този пакъ геній въ по-долня степенъ съ по-малко силы. Какъто и да бѣде, той има потрѣба отъ по-голъмо образование и по-голъмо искусство; неговитѣ творенія привличать, но не поразяватъ съ очудване.

Честитъ ё онзи когото Небето, въ часа на раждане-то му, ё благословило съ вкусъ, геній и талантъ, и го ё дарило съ чувствителность, която сама почти има сила да ны докара въ умиленіе. Карамзинъ ё тѣй рекълъ: «Чувствителността може да бѣде безъ дарованіе, но дарованіе-